

## IUBIREA MEA AMARĂ

Rolea Nicolae

---

din ciclul " Versuri pentru preafrumoasa Doamnă..."

Iubirea mea amară

Iubirea mea amară, îți mai aduci aminte  
Când îmi cereai, suavă, în brațe să te țin?  
Și parcă nu vroiai să stau așa cuminte  
Și mâna mea cea dreaptă o așezai pe sân.

Iubirea mea amară, ai mai vorbit cu vara  
Să-și lase ochiul nopții aprins în părul tău?  
Aș vrea să plec în zori sau când apare seara  
Să duc peste-anotimpuri părerile de rău.

Iubirea mea amară, mai ții tu minte lacul  
Când broaștele voioase în cânturi se-ntreceau  
Și pofta mea ciudată cum își găsisese leacul  
În frunzele speranței ce-n suflet înverzeau?

Iubirea mea amară, mai ții tu minte drumul  
Când pașii prin ogradă se bucurau ciudat  
Și omul de zăpadă ce s-a topit ca fumul  
Când haina ta de ghiață, ușor, ți-ai aruncat?

Iubirea mea amară, îți amintești azurul  
Cum strălucea prin mituri la tine în inel?  
Se cununa duiosul pe același ram cu purul  
Și furișat romantic ne ridica spre cer...

Iubirea mea amară, îți amintești și visul  
În care eu intrasem de doruri neîntărcat?  
Când eu zideam castele, tu foloseai și scrisul  
Să-mi înflorești speranța că-s unicul bărbat.

Azi, vreau să duc în munte o aripă de înger  
Să o așez în peșteri sub gânduri dragi de jad.  
Tu ai plecat cu altul, eu am rămas să sânger  
Într-un salon de smoală cu brațe largi de iad.

Un corb se tot rotește și marea o rășcoală:  
E vântul despărții ce uscă frunza Doi.  
Egreta cea albastră e scufundată-n boală  
Și aripa-și târăște prin mlaștina din noi.

Iubirea mea amară, îți mai aduci aminte  
Cum mâna mea suavă o așezai pe sân?  
Și parcă nu vroiai să stau așa cuminte  
Când îmi cereai, sfioasă, în brațe să te țin...

Acum la despărțire, când trandafirul moare,  
Și "te iubesc"- pe cruce - e răstignit de zor,  
Eu te implor cu frunza ce plânge lângă floare:  
Iubirea mea amară... învață-mă să mor!

09.08.2015